

De bierbrouwerij van Foodhall en Brouwerijcafé Mout.

De trouwzaal in het raadhuis van Hilversum.

Van 's-Graveland naar Hilversum

Monumentale buitenhuizen ■ Vrijwilligers in de wijngaard ■ Gids weet alles over stadsarchitect Willem Dudok ■ Waar te beginnen in Beeld en Geluid?

2 DE ZOMER 19

Dagje uit in eigen regio

Amsterdam jaagt zijn toeristen de stad uit, terwijl onze regio ze maar wat graag ontvangt.

Alleen hebben we ze voldoende te bieden? We gaan op pad als toerist in eigen regio. Kijken met de ogen van een buitenstaander naar het Gooi en de Vechtreek om te ontdekken wat daar voor die Amsterdamse toeristen en onszelf te beleven is.

W te door 's-Graveland fietst, komt langs de ene schitterende buitenplaats na de andere. Op de overgang van het natte Vechtplassengebied naar de schrale zandgrond van het Gooi, kregen rijke Amsterdammers in de zeventiende eeuw toestemming om de woeste grond te ontginnen.

Aanvankelijk bouwden ze alleen boerderijen, maar het leven beviel hier zo goed dat ze zich vestigden in monumentale buitenhuizen. Daarbij lieten ze indrukwekkende ruïnen en parken aanleggen. De moensluisen en fruitgaarden werden vaak omzoomd met een slangenmuur. „Zo'n muur staat stevig, en omdat er meer steen in is verwerkt, houdt hij ook meer warme vast“, legt Sijmen Brandsma uit, terwijl we staan bij de slangenmuur van zijn bio-dynamische wijngaard aan de Leeuwenlaan. „Die slangenmuren waren heel effectief; dankzij zo'n muur konden er ook al in de zeventiende eeuw ananas en abrikozen worden geteeld.“

Oogstaandelen

Het is vrijdag vandaag, de dag dat vrijwilligers in de wijngaard komen helpen. „Sommigen komen hier al tien jaar“, vertelt Sijmen Brandsma. Sinds 2008 brengt de wijngaard witte wijn voort, die onder andere wordt verkocht schuin aan de overkant, in de winkel van tuintenderij Land en Bosch-zigt. Dit is een van de oudste bio-dynamische tuintenderijen van Nederland. Het grootste deel van de producten wordt via oogstaandelen verkocht. Met een oogstaandel

De bloementuin van tuintenderij Land en Bosch-zigt.

kan je voor een vast bedrag per jaar zo'n 30 tot 35 weken zelf verse producten oogsten.

Wat een heerlijke, landelijke plek. In proeflokaal De Serre kunnen mensen terecht voor een kop koffie of uitgebreide lunch. Maar ik zit met een kop koffie en een verse brownie buiten in het zonnetje naast de deur van de winkel te genieten van de bloemenpluktuin. Dan fiets ik naar Hilversum voor

een bezoek aan het stadhuis, gebouwd tussen 1928 en 1931 en ontworpen door architect Willem Dudok. De gids leidt ons door de meest bijzondere ruimten van dit rijksmonument en vertelt veel over de figuur Dudok. Hij was directeur van de Dienst Publieke Werken van Hilversum.

Rigide

Een rigide persoonlijkheid moet

het zijn geweest. Alles in het gebouw zelf moest door hem zijn ontworpen, en losse decoratieve items waren verboden. Nu staat in de trouwzaal een bloemstukje op tafel. Dat zou hij weggehaald hebben. Er mochten dus ook geen schilderingen hangen, ook niet van de toen regerende vorstin, Wilhelmina. Heel het gebouw moest door slechts één en dezelfde metselaar worden gemetseld.

Hoofdkantoor van Natuurmonumenten, landgoed Schaeap en Burgh in 's-Graveland.

bratine oxidatievlekken in het marmer onstonden.

De koffiekamer en de gangen hebben een slechte akoestiek. De gang was immers alleen om je door te verplaatsen naar je kantoor en niet om met elkaar te praten. En in de koffiekamer dronk je je koffie en ging dan aan het werk. Nee, een gezelliger was Dudok niet.

Dan beklommen we de 47 meter hoge toren, die een prachtige uitzicht biedt, zelfs Amsterdam zie ik liggen. Wat is het eigenlijk allemaal dichtbij! De rondleiding door het stadhuis van Hilversum is werkelijk een aanrader!

Eindelijk nieuwslezers

Na vijf minuten fietsen bereik ik het Media-instituut voor Beeld en Geluid, een van de grootste architecten ter wereld van onder andere radio- en televisieprogramma's, videogrames, gescreven pers, politieke presenten, gidses, websites en voorwerpen. Eenmaal binnen vraag ik me af waar ik moet beginnen, zoveel is er te zien en te doen.

Onders staan te playbacken op het programma. Toppop, hun kinderen zijn publiek en lachen zich kapot. Een vrouw oelent voor de camera als nieuwslezeres, een puber gaat als dj aan de slag. Kijf nou, daar heb je de kleren van Pipod de Clown en zijn 'vrouw met dutzend Krullitjes', Manaloe. Wat heb ik als kind van die twee gehouden...

En wie had gedacht dat ik ooit mijn jeugdvriendje Dappere Doot terugg zou zien? De eerste kinderserie op de Nederlandse tv was dat. Steeds denk ik: 'Nou moest ik er maar eens uit gaan', maar steeds

Playbacken in Beeld en Geluid.

De schoenmaker liet het witte carara-marmer op de wanden van de in de burgerzaal glimmen met

het net op de markt gekomen meubelglansmiddel Pledge. Waar door er niet meer te verwijderen

Verkenningstocht door de regio waar cultuur, strand, bos, polder, heide en meren samenkomen